

faa har man, efter § 6, Lov til at eftergjøre det, men stiller han det indenfor sit Havestakit, dog saaledes, at det fuldstændigt kan sees fra Veien, saa skulde denne Ret derved ophøre. Jeg veed ikke, om § 6 har været meent paa denne Maade; det er i det Hele taget Noget, som kan tages under nærmere Overveelse, men det er ogsaa Noget, som ligger mellem Kunstneren og den private Mand, hvor vidt det er rigtigt at man skal besygte en Eiendom, som er gaaet fra Kunstneren over til en privat Mand ved Kjøb, paa en anden Maade, end man gjør med Hensyn til det, der mere kan kaldes at tilhøre det Offentlige. Jeg skal her ikke nærmere gaae ind paa dette Spørgsmaal, da det jo vil komme til en mere alvorlig Overveelse i Udvalget, hvor rimeligheds ogsaa Regjeringens Mening vil blive udviklet paa en fuldstændigere Maade; men jeg har her antydet en Vej, ad hvilken man maaskee kunde komme til en Overenskomst.

Indenrigsministeren: Jeg tillod mig allerede ved Lovudkastets Forelæggelse at angive Grunden, hvorfor det er fremkommet i samme Skikkelse, hvori det i sidste Samling kom til Folkethinget fra Landstinget, idet jeg tilføiede, at der ikke i Forslaget indeholdtes Noget, som var af den Beskaffenhed, at Regjeringen kunde have væsentlige Betænkeligheder ved at tiltræde det. Det er imidlertid saa langt fra at være Tilfældet, hvad det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) antydede, at det nu foreliggende Lovudkast, hvis § 1 gaaer ud, derved skulde blive et Tvistsens Øble mellem Folkethinget og Regjeringen, at jeg for mit Vedkommende gjerne kunde affee den; men det forekommer mig paa den anden Side ikke, at § 1 har en saa væsentlig indgribende Betydning i de yngre Kunstners Erhvervsret, at der skulde være Grund til af den Aarsag i denne Sag at vedligeholde Uenigheden, som ikke er saa meget mellem Folkethinget og Regjeringen, som snarere mellem Folkethinget og Landstinget. Kunde denne Different udjævnes ved, som den ærede Rigsdagsmand antydede, hvad der ogsaa blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds

(Jessen), at tilføie en yderligere Undtagelse i § 6, hvorved ogsaa de Kunstværker, der vare ubestilte i offentlige Kunstsamlinger, skulde kunne være Gjenstand for Eftergjørelse, skal det ikke fra min Side møde nogen Modstand. Jeg skal endnu kun omtale et Par Ytringer, som saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds med Hensyn til Bestemmelserne i Lovudkastets § 5. Han fandt det forunderligt, at man fra Eiendomsretten, som han udtrykte sig, vilde stille en Ret til Eftergjørelse, men det gjør man jo ikke. § 5 har kun en ligefrem, som det hedder i det juridiske Sprog, deklaratorisk Karakter; den fastsætter kun, hvad der skal gjælde, naar Parterne ikke udtrykkelig vedtage Andet. Jeg kan derfor ikke see, at der ligger noget Principmæssigt i denne Bestemmelse, som derimod forekommer mig ret naturlig, idet Lovudkastet jo ikke gaaer ud paa at flikke Kunstneren nogen egentlig Eiendomsret, men at flikke ham, at den Pengeindtægt, som han ved Eftergjørelse, enten enkeltvis eller ved Mangfoldiggjørelse, kan forskaffe sig, ikke skal gaae fra ham imod hans Villie. Det er ganske naturligt, at Kunstneren, selv om han overlader en privat Mand, der er Kunststjeker, men ikke selv Kunstner, et af sine Værker, alligevel kan ønske at beholde den yderligere Pengeindtægt, der kan flyde af hans Kunstværks Mangfoldiggjørelse eller enkeltvis Eftergjørelse, og, hvad der udtales her i Lovudkastets § 5, er i Overensstemmelse hermed.

Jessen: Ja, det er ganske vist, at det berøer paa en Overenskomst mellem Kjøberen og Sælgeren af Kunstgjenstande, hvor vidt Kjøberen skal have Lov til fuldstændig at disponere over den kjøbte Gjenstand, som han vil; men saaledes som Lovudkastets § 5 er affattet, vil Kunstneren, naar han ikke udtrykkelig tillegemed Arbeidet har overdraget Retten til at lade Kunstværket gjengive, beholde denne Ret, hvorimod min Mening gif ud paa, at naar Kunstneren ikke udtrykkelig ved Salget havde reserveret sig denne Ret, hvilket jo naturligvis maa have Indflydelse paa Salgsprisen, saa havde den vedkommende Private Ret til at lade Kunstværket gjengive paa hvad Maade